Р Е Ш Е Н И Е № 576

гр. София, 03.02.2021г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 19.11.2020г. в следния състав:

СЪДИЯ: ГАЛИН НЕСТОРОВ

при участието на секретаря А.Б., като разгледа дело номер 6676 по описа за 2020 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. От Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по жалба на Г.А.А.-С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М.М., против решение №РС-91-20-063/10.06.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, в частта, в която на основание чл.74, ал.1, във вр. с чл.171, ал.1, във вр. с чл.57 от ЗПКОНПИ и чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, е установено наличие на конфликт на интереси в два случая, по отношение на жалбоподателката и са наложени глоби в размер на 5000 лева за всяко нарушение, и в частта, в която е отнето в полза на държавата сумата от 236,34 лева, представляваща полученото дневно възнаграждение за периода от 26.02.2018г. до 21.03.2019г., получено от деянията, породили конфликт на интереси.

Жалбоподателката твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно и необосновано, поради липса на материалноправни предпоставки за издаването му, обуславящи наличието на конфликт на интереси и несъответствие с целта на закона, поради което моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. В., който подържа жалбата на заявените основания и претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответната страна - Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на

незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) чрез проц. представител юриск. С., в с.з. изразява становище за неоснователност на оспорването и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Направено е и възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение от оспорващата.

АССГ, в настоящият състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството е по реда на чл.71, ал.1, предл. 1 от Закона за противодействие на

корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, образувано въз основа на решение за образуване на производство за конфликт на интереси №КИ-019 от 12.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество по сигнал с рег. №ЦУ01/С-91/31.01.2020г. Твърденията в сигнала са, че съпругът на Г.А. работи в Р. [населено място] в Отдел „Стоматологична помощ“ от назначаването й като директор. Излагат се съмнения относно подаването на декларациите по чл.35, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ и чл.7, ал.1 и ал.2 от ЗДСл от съпруга на Г.А.

Във връзка с твърденията в сигнала Комисията е изискала и събрала като доказателства писмо вх. №ЦУ01/4188/06.03.2020г. на КПКОНПИ с приложения документи удостоверяващи служебното качество на Г.А.-С. - заповеди за назначаване, трудови договори, декларации, длъжностни характеристики, споразумения и пр. Събрани са още Вътрешни правила за работната заплата на служителите в администрацията на НЗОК №РД-16-9/01.03.2016г. и Вътрешни правила за работната заплата на служителите в администрацията на НЗОК №РД-16-7/01.02.2019г. с приложенията, поименно щатно разписание от 01.02.2018г. и длъжностно разписание, заповед № РД-09-1198/17.11.2017г., заповед №РД-09-984/02.08.2018г., заповед №РД-09-273/12.03.2019г., Формуляри за оценка на изпълнението на длъжността за 2017г. и 2018г. с придружително писмо за предоставянето им; писмо вх. №ЦУ01/6190/14.04.2020г. на КПКОНПИ с приложения - заповед №РД-09-249/22.02.2018г., Заповед №РД-09-255/26.02.2018г., списък на служители-2017г. - 213 позиции на 9 стр., списък служители - 2018г. - 199 позиции на 8 стр., писмо изх. №35-00-438/8 от 09.04.2020г., справки за 2017г. с формирано увеличение на ИОЗ на служители, справки за 2018г. с формирано увеличение на ИОЗ на служители, Поименно разписание на длъжностите и работните заплати на С. за 2017г. -12 бр., Длъжностно разписание на С. за 2017г. - 4 бр.; писмо вх. №ЦУ01/6371/16.04.2020г. на КПКОНПИ с приложения - Доклад и заповед №10/15.04.2020г.; писмо вх. №ЦУ01/8169/22.05.2020г. на КПКОНПИ с приложена справка за изплатени суми, писмо вх. №ЦУ01/8719/02.06.2020г. на КПКОНПИ с приложена справка за възнаграждение. Служебно е направена справка в НБД „Население“.

По реда на чл.72, ал.5 от ЗПКОНПИ, Г.А.А.-С., е изслушана от КПКОНПИ на 28.05.2020г. По време на изслушването, обективирано в протокол №946/28.05.2020г., А.-С. заявила, че сигналът подаден в Комисията е неоснователен и незаконосъобразен, няма частен интерес и облага, както и не е налице конфликт на интереси. На 28.05.2020г. е представено възражение с вх. №ЦУ01/8349 от Г.А.А.-С., в което подробно е аргументирано неоснователност на сигнала и липса на осъществен конфликт на интереси.

При така събраните доказателства, Комисията е приела за установено следното.

Със заповед №12/20.12.2017 г. на управителя на НЗОК, на Г.А.-С. - заместник директор на Р.С. е възложено да изпълнява функциите на директор на Р.-С., считано от 20.12.2017г. до заемането на длъжността „директор на Р.” въз основа на проведен конкурс. Със споразумение по чл.107 от Кодекса на труда №20/04.07.2018г. за определяне на допълнителни условия, свързани с възникнало от конкурс трудово правоотношение, сключено между НЗОК, представлявана от Й.П. - вр.и.д. управител на

НЗОК и Г.А.А.-С., последната постъпва на работа на длъжността „директор Р.” в Р.-С., считано от 04.07.2018г. за срок от 4 години. С допълнителни споразумения №213/01.03.2019г. и №2/15.02.2019г. е изменена индивидуалната основна месечна заплата. С допълнително споразумение №287/02.05.2019г., сключено между управителя на НЗОК — Д. Д. и Г.А.-С. — директор на Р. [населено място], е изменена т.3 от споразумение №20/04.07/2018г., както следва: от „за срок от 4 години” на „за срок „неопределено време”, считано от 01.05.2019г.

От направена справка в НБДН се установява, че Б.С.С., ЕГН [ЕГН], е съпруг на Г.А.-С., ЕГН [ЕГН].

Съгласно трудов договор №8/23.03.2017г., сключен между директора на С., [населено място] - Б.П.-С. и Б.С.С., последният заема длъжността „главен специалист” в „Специализирана администрация”, отдел „Дентална помощ”. Б.С. е постъпил на работа на 27.03.2017г. С трудов договор № 8/23.03.2017 г. на Б. С. е “3” ниво на основна месечна заплата „23” и основна месечна заплата - 950 лв. Видно от длъжностна характеристика на Б.С. от 21.03.2017г. длъжността „главен специалист” е на пряко подчинение на началник - отдел „Дентална помощ” (ДГ1), Дирекция „Договаряне и контрол по изпълнение на медицинска помощ, дентална помощ и аптеки” (ДКИМПДПА). Основната цел на длъжността е осъществяване на задължително здравно осигуряване на територията на [населено място]. Областите на дейност са свързани с извънболнична дентална помощ. Работата се възлага от прекия ръководител. От длъжностна характеристика от 23.08.2019 г. е видно, че в преките задължения на Б.С. е да изпълнява разпорежданията на директора на С., заместник-директора на С., директор - дирекция „ДКИМПДПА“ и началник - отдел „ДП“. Работата се възлага от началник - отдел ДП“.

С писмо изх. №23-00-99/19.03.2020г. па НЗОК и вх. №ЦУ01/5220/20.03.2020г. на КПКОНПИ е предоставено придружително писмо изх. №35-00-438/6 от 18.03.2020г. на С. от Г.А. - директор на С., с което са представени формуляри за оценка на изпълнението на длъжността на Б.С. за 2017г. и 2018г. Видно от предоставените формуляри за оценка на изпълнението на длъжността на Б.С. за 2017г. и 2018г., същият е получил оценка „Изключително изпълнение”. В писмо, изх. №35-00-438/6 от 18.03.2020г. на С. се посочва, че лицата, които са извършили оценяването и са подписали формулярите са М.И.Д.-П. — началник - отдел „Дентална помощ”, в качеството й на оценяващ ръководител и А.П.Д.-А. - директор - дирекция „Договаряне и контрол по изпълнение на медицинска помощ, дентална помощ и аптеки”, в качеството й на контролиращ ръководител.

Със заповед №РД-09-1198/17.11.2017г. управителят на НЗОК е възложил на директорите на Р. да сключват, изменят и прекратяват трудовите договори със служителите, работещи по трудово правоотношение в Р. и да осъществяват всички права и задължения на работодатели по отношение на тези служители, произтичащи от КТ и други законови и подзаконови нормативни актове. Съгласно заповед №РД-09-249/22.02.2018г. на управителя на НЗОК - К.П. е наредено да се увеличат индивидуалните основни месечни заплати на служителите в НЗОК, получили годишна оценка за изпълнението на длъжността за 2017г., считано от 01.02.2018г. Увеличението следва да е в рамките на заложените средства за заплати и задължителни

осигурителни вноски по Закона за бюджета на НЗОК за 2018г. Размерите на увеличение на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в НЗОК в съответствие с годишната оценка на изпълнение на длъжността за 2017г. са: при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията" - 0,5 на сто; при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението отговаря напълно на изискванията" - 3,5 на сто; при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението надвишава изискванията" - 8,5 на сто; при годишна оценка на изпълнението "Изключително изпълнение" — 13,5 на сто. Съгласно заповед №РД-09-255/26.02.2018г. на управителя на НЗОК - К.П., във връзка със заповед №РД-09-249/22.02.2018г. са определени размери на увеличение на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в НЗОК в рамките на следващата по-висока степен на същото ниво на основната месечна заплата в съответствие с годишната оценка на изпълнение на длъжността, както следва: 1. При получени три последователни оценки на изпълнението на длъжността не по-ниски от „Изпълнението отговаря напълно на изискванията” — 3,5 на сто; 2. При получени две последователни годишни оценки на изпълнението на длъжността „Изпълнението надвишава изискванията” - 8,5 на сто; 3. При последна годишна оценка на изпълнението „Изключително изпълнение” — 13,5 на сто.

Допълнително споразумение №83/26.02.2018г. е сключено между Г.А. - и.д. директор на С., на основание заповед №РД-09-1198/17.11.2017г., и Б.С., на длъжност „Главен специалист” в „Специализирана администрация”, отдел „Дентална помощ”, и на основание чл.19, ал.7, т.2 и т.11а, б.”б” от Закона за здравното осигуряване, чл.107а, ал.12, т.1 от Кодекса на труда, чл.13, т.3 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация (НЗСДА), във връзка с чл.13, т.3 от Вътрешни правила за работната заплата на служителите в администрацията на НЗОК №РД-16- 9/01.03.2016г. и утвърдено поименно щатно разписание от 01.02.2018г. С допълнително споразумение №83/26.02.2018г. на Б.С. е определена степен на основна месечна заплата „4”, ниво на основна месечна заплата „23” и основна месечна заплата – 1079 лв., считано от 01.02.2018г.

Видно от представените списъци на служители, получили увеличение на индивидуалните основни месечни заплати въз основа на годишната оценка за изпълнението на длъжността за 2017г. и 2018г. е налице увеличение за 213 служители за 2017г. и 199 служители за 2018г. От списъците е видно, че увеличение са получили и служители в Отдел „Дентална помощ” на С. Видно от представените два броя поименно разписание на длъжностите и работните заплати на С., считано от 01.02.2018г., е налице увеличение на заплатите на всички служители в отдел „Дентална помощ”, дирекция „Договаряне и контрол по изпълнение на медицинска помощ, дентална помощ и аптеки” С.

Със заповед №РД-09-984/02.08.2018г. управителят на НЗОК е възложил на директорите на Р. да сключват, изменят и прекратяват трудовите договори със служителите, работещи по трудово правоотношение в Р. и да осъществяват всички права и задължения на работодатели по отношение на тези служители, произтичащи от КТ и други законови и подзаконови нормативни актове.

Съгласно §18, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби към Постановление №6

от 14.01.2019г. на Министерски съвет за изменение и допълнение на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация ръководителят на административната структура определя нови степени на основните месечни заплати, както следва: степен 1 - на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашните степени 1 и 2; степен 2 — на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашната степен 3; степен 3 — на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашната степен 4; степен 4 - на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашните степени 5 и 6.

Допълнително споразумение ДС №91/19.02.2019г., е сключено между Г.А. - директор на С., на основание заповед №РД-09-984/02.08.2018г., и Б.С., на длъжност „главен специалист” в „Специализирана администрация”, Отдел „Дентална помощ” и на основание чл.19, ал.7, т.11а, от ЗЗО, и във връзка с §18, т.2 от Преходните и заключителни разпоредби към Постановление №6 от 14.01.2019г. на Министерски съвет за изменение и допълнение на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация. С допълнително споразумение ДС №91/19.02.2019г. на Б.С. е определена степен на основна месечна заплата „3”, ниво на основна месечна заплата „23” и основна месечна заплата - 1079 лв., считано от 01.01.2019г.

Съгласно заповед №РД-09-273/12.03.2019г. на управителя на НЗОК - Д.Д. е наредено да се увеличат индивидуалните основни месечни заплати на служителите в НЗОК, получили годишна оценка за изпълнението на длъжността за 2018г., считано от 01.01.2019г. Увеличението следва да е в рамките на заложените средства за заплати и задължителни осигурителни вноски по Закона за бюджета на НЗОК за 2019г. Размерите на увеличение на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в НЗОК в съответствие с годишната оценка на изпълнение на длъжността за 2018г. са: при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията" - 3 на сто; при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението отговаря напълно на изискванията" - 4 на сто; при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението надвишава изискванията" - 6 на сто; при годишна оценка на изпълнението "Изключително изпълнение" - 8 на сто. Допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г., е сключено между Г.А. - директор на С., на основание заповед №РД-09-984/02.08.2018г., и Б.С., на длъжност „Главен специалист” в „Специализирана администрация”, отдел „Дентална помощ”, и на основание чл.19, ал.7, т.2 и т.11а, б.”б” от Закона за здравното осигуряване, чл.107а, ал.12, т.1 от Кодекса на труда, чл.12, ал.1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, чл.12, ал.2 от Вътрешни правила за работната заплата на служителите в администрацията на НЗОК №РД-16-7/01.02.2019г. във връзка с Постановление на Министерски съвет №6/14.01.2019г. за изменение и допълнение на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация и заповед №РД-09- 273/12.03.2019г. С допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г. на Б.С. е определена степен на основна месечна заплата „3”, ниво на основна месечна заплата „23” и основна месечна заплата - 1166лв., считано от 01.01.2019г.

Писмо изх. №35-00-438/8 от 09.04.2020г. на С. е изпратено от Г.А. - директор С. до директора на Дирекция „ЧРАО” на НЗОК, в отговор на писмо на НЗОК от 07.04.2020г. В писмото Г.А. - директор С. посочва, че в процеса на увеличение на индивидуалната

основна месечна заплата на служителите на С. не се отправят предложения до Управителя на НЗОК за увеличението на ИОМЗ за конкретни служители, а по електронната поща се изпраща справка за получените оценки за изпълнението на служителите в системата на НЗОК и съответстващия им фонд работна заплата, както и справка за увеличението на ИОМЗ на служителите на С., съгласно приложение №1 на Вътрешните правила за работна заплата на служителите в администрацията на НЗОК като обща сума. Писмо изх. №35-00-438/8 от 09.04.2020г. на С. е получено в КПКОНПИ като приложение на писмо от Управителя на НЗОК с вх. №ЦУ01/6190/14.04.2020г. на КПКОНПИ.

Г.А.-С. - директор на С., е издала 27 броя заповеди през 2017г., 2018г. и 2019г., с които е разрешавала отпуск на Б.С., по подадени от същия заявления.

В писмо вх. №ЦУ01/6371/16.04.2020г. на КПКОНПИ от управителя на НЗОК се посочва, че Инспектората на НЗОК е констатирал наличие на несъвместимост, за което със заповед №10/15.04.2020г. е прекратено трудовото правоотношение на Г.А.А.-С., считано от 16.04.2020г.

Административното производство е приключило с издаването на обжалваното решение №РС-91-20-063/10.06.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. В същото е прието както следва:

По отношение на сключването на трудов договор №8/23.03.2017г. се установи, че към тази дата Г.А.А.-С. не е заемала длъжността директор на Р. [населено място], и договорът не е подписан от нея, поради което не са налице упражнени правомощия по служба от страна на Г.А.-С. Липсата на упражнено правомощие по служба от страна на лицето, заемащо висша публична длъжност, както и на който и да е от останалите елементи от понятието „конфликт на интереси“ изключва наличието на нарушение на забраните на Глава Осма от ЗПКОНПИ, които представляват негова проявна форма.

В качеството си на директор на С.Г.А. А.-С. е упражнила правомощия по служба като е сключила допълнително споразумение №83/26.02.2018г., допълнително споразумение ДС №91/19.02.2019г., допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г., издала е общо 27 броя заповеди за 2017г., 2018г. и 2019г., с които е разрешавала отпуск на Б.С., одобрила е заявление, вх. №94-Ъ-1087/27.12.2018г. и заявление вх. №94-С-1722/19.12.2019г. на Б.С., както и е издала производствена характеристика на Б.С. на 28.10.2019г.

Със сключването и подписването на допълнително споразумение №83/26.02.2018г. и допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г., Г.А.-С., в качеството си на директор на С., е упражнила свое правомощие по служба, в частен интерес на свързаното с нея лице Б.С., по смисъла на §1, т.15, буква „а“ от ДР на ЗПКОНПИ, в нарушение на чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ. Забраната, регламентирана в посочената разпоредба е относима към всички договори, които пораждат правни последици, каквито в случая са и допълнително споразумение №83/26.02.2018г. и допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г., сключени между Г.А.-С. и Б.С.

В резултат на тези й действия е реализирана нематериална облага, изразяваща се в помощ и подкрепа за Б.С., свързано с Г.А.-С., лице, по смисъла на §1, т.15, буква „а“ от ДР на ЗПКОНПИ, да получи увеличение на основната месечна заплата.

Със сключването и подписването на допълнително споразумение №83/26.02.2018г. и допълнително споразумение №253/21.03.2019г., Г.А.-С., е извършила две нарушения на разпоредбата чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ на 26.02.2018г. и 21.03.2019г. Нарушенията са извършени в [населено място].

Установените от Комисията нарушения на чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ, налагат реализиране на предвидените санкционни последици, наложени при преценка характера и тежестта на нарушението, личността на нарушителя и общественото въздействие на нарушението, както и отнемане по чл.81 от ЗПКОНПИ.

На основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ и във връзка с писмо от управителя на НЗОК, вх. №ЦУ01/8719 от 02.06.2020г. на КПКОНПИ, на отнемане в полза на държавата подлежи сума в размер на 236.34 лв. (двеста тридесет и шест лева и тридесет и четири стотинки), представляваща полученото нетно дневно възнаграждение за 26.02.2018г. и 21.03.2019г. - дните, в които Г.А.-С., в качеството си на директора на С., е сключила и подписала допълнително споразумение №83/26.02.2018г. и допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г.

Сключвайки допълнително споразумение №91/19.02.2019г. А.-С. е упражнила правомощие по служба, което не е в частен интерес на нейния съпруг Б.С., тъй като само по себе си това допълнително споразумение не води до облага за свързаното с А.-С. лице.

По отношение издадените 27 броя заповеди през 2017г., 2018г. и 2019г., с които е разрешавала отпуск на Б.С., по подадени от същия заявления, както и във връзка с одобряването на Заявление вх. №94-Ъ-1087/27.12.2018г. и заявление вх. №94-С-1722/19.12.2019г., за отлагане ползването на отпуск и прехвърляне на дните за следващата година, Комисията приела, че не е налице частен интерес за Г.А.-С. или за свързаното с нея лице по смисъла на §1, т.15, б. „а” от ДР на ЗПКОНПИ. Ползването на отпуска или отлагането му се осъществява съгласно чл.155 и чл.176, ал.1 от Кодекса на труда, т.е. на нормативно предвидено основание. Така упражнените правомощия, с които се разрешава ползването на отпуск или се отлага неговото ползване не са в частен интерес на свързаното с Г.А.-С. по смисъла на §1, т.15, б. „а” от ДР на ЗПКОНПИ, лице Б.С., тъй като не водят до облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ.

От представената производствена характеристика на Б.С. от 28.10.2019г. е видно, че същата има удостоверително значение. При издаването на производствената характеристика Г.А.-С. е действала при липса на частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията й по служба, поради липсата на каквато и да е облага от материален или нематериален характер за нея или за свързаното с нея лице.

Наложени са както следва:

Глоба в размер на 5000 лв. на Г.А.А.-С. за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от

ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ, за това, че в качеството на директор на Районна здравноосигурителна каса С. - град е сключила допълнително споразумение №83/26.02.2018г., в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.15, б. “а” от ДР на ЗПКОНПИ, в нарушение на чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ.

Глоба в размер на 5000 лв. на Г.А.А.-С. за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ, за това, че в качеството на директор на Районна здравноосигурителна каса С. е сключила допълнително споразумение №253/21.03.2019г., в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.15, б. “а” от ДР на ЗПКОНПИ, в нарушение на чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ.

Отнемане в полза на държавата от Г.А.А.-С., сума в размер на 236.34 лв., представляващо полученото дневно възнаграждение за 26.02.2018г. и 21.03.2019г., получено от деянията, породили конфликт на интереси, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ.

При така установените факти от правна страна съдът съобрази следното: Жалбата е процесуално допустима. Подадена е при спазване на предвидения в чл.149, ал.1 от АПК във вр. с чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ 14-дневен срок за обжалване от съобщаването на акта, насочена е срещу годен за оспорване индивидуален административен акт и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от материално компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл.7, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е независим специализиран постоянно действащ държавен орган и орган за противодействие на корупцията по смисъла на този закон за лицата, заемащи висши публични длъжности. Съгласно чл.13, ал.1, т.4 и чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ, в правомощията на Комисията е да установява конфликт на интереси на лица, заемащи висши публични длъжности и да се произнася с писмено решение в производството по Глава осма, Раздел V от ЗПКОНПИ. Според чл.8, ал.1 от ЗПКОНПИ, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове - председател, заместник-председател и трима други членове. Разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗПКОНПИ изисква решенията на Комисията да се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове, което изискване в случая е изпълнено, доколкото решението е подписано от четирима членове на КПКОНПИ.

Съдът намира обжалваното решение за валиден акт, приет от компетентен орган, при наличието на изискуемите кворум и мнозинство. Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма, подписано е от всеки от приелите го членове на Комисията, и съдържа всички реквизити, изброени в чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ, което

го прави мотивирано по смисъла на чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ. В съответствие с изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, в него са посочени както правните основания за упражнените административни правомощия, така и съответните факти и обстоятелства, които обосновават установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ.

Не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила при образуването и провеждането на административното производство. Производството е образувано с решение №КИ-019/12.02.2020г. е образувано при спазване на предвидения в чл.73 от ЗПКОНПИ срок - до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението, доколкото деянията са извършени съответно на 26.02.2018г. и 21.03.2019г., а сигналът, по който е образувано, е постъпил на 31.-1.2020г. Действително, с произнасянето на Комисията не е спазен предвиденият в чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ двумесечен срок. Съдът намира, че неспазването му не се отразява на валидността и законосъобразността на постановеното решение. Срокът от два месеца за произнасяне по преписката е многократно е изтекъл, но същият има инструктивен характер и е въведен от законодателя в съответствие с принципа за бързина и процесуална икономия по смисъла на чл.11 от АПК, който пък е тотално нарушен с това, че преписката е стояла пред Комисията повече от 4 години. Все така обаче съдът счита, че не е налице съществено процесуално нарушение. В тази посока е решение №10778/16.07.2013г. по дело №3582/2013г. на Върховния административен съд на Република България, Седмо отделение. Правото на защита на лицето, по повод което се е развило производството по установяване на конфликт на интереси, не е ограничено, тъй като нему са предоставени всички позволени от закона възможности да организира своята защитна теза. Спазени са и изискванията по чл.72, ал.5 и ал.6 от ЗПКОНПИ за изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, предоставяне на същото за запознаване на всички събрани доказателства, и даване на възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им.

В хода на административното производство са събрани относимите към случая доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна. На база на установените факти са изведени обосновани изводи, които са аргументирани в съответствие с приложимия материален закон и неговата цел. При извършената проверка на приетите за установени от административния орган факти, въз основа на приложените по делото доказателства, съдът намира, че правните изводи, направени от органа, напълно съответстват на установените обстоятелства. В този смисъл съдът намира, че решението е постановено в съответствие с материално правните разпоредби на ЗПКОНПИ и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1 от АПК, във връзка с чл.146, т.4 от АПК, предвид следните съображения:

Спор по фактите няма, спорът е правен. Не се спори, че Б.С.С., ЕГН [ЕГН] е съпруг на Г.А.-С. ЕГН [ЕГН], респ. са свързани лица, по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), респ. §1, т.15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ. Не се спори също, че за процесния период 26.02.2018г. - 21.03.2019г. Г.А.-С. е заемала длъжността „директор“ на Р.С., считано от 20.12.2017г., първоначално до заемането на длъжността въз основа на конкурс, последствие по чл.107 от КТ със споразумение №20/04.07.2018г. Със заповед №10/15.04.2020г. е прекратено трудовото правоотношение на Г.А.А.-С., считано от

16.04.2020г. Безспорно е, а и се установява от доказателствата по административната преписка, че с допълнително споразумение №83/26.02.2018г. на Б.С. е определена степен на основна месечна заплата „4”, ниво на основна месечна заплата „23” и основна месечна заплата – 1079 лв., считано от 01.02.2018г. Последното е сключено сключено между Г.А. — и.д. директор на С., на основание заповед №РД-09-1198/17.11.2017г., и Б.С., на длъжност „Главен специалист” в „Специализирана администрация”, отдел „Дентална помощ”. С допълнително споразумение ДС №253/21.03.2019г. на Б.С. е определена степен на основна месечна заплата „3”, ниво на основна месечна заплата „23” и основна месечна заплата – 1166 лв., считано от 01.01.2019г. Това споразумение също е сключено между Г.А. - директор на С. и Б.С., на длъжност „Главен специалист” в „Специализирана администрация”, Отдел „Дентална помощ”. Относимият по спора ЗПКОНПИ определя общите правила, осигуряващи безпристрастното и в обществен интерес изпълнение на правомощията на лица, заемащи публична длъжност по смисъла на закона, реда за деклариране на несъвместимости и частни интереси, процедурите за установяване на конфликт на интереси, както и последиците по отношение на лицата, които попадат в ситуация на конфликт на интереси.

За да е осъществен конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ, следва да са налице три кумулативно изискуеми предпоставки: лице, заемащо висша публична длъжност, наличие на частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба и упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес.

Легалните дефиниции на понятията частен интерес и облага се съдържат в чл.53 и чл.54 от ЗПКОНПИ. Частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лицето, заемащо висша публична длъжност или за свързаното с него лице, т.е. за да е налице частен интерес, следва да има реална възможност за настъпване на облага. Облага е всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по - ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Законодателят е обособил двете понятия частен интерес и облага и ги е поставил в съотношение причина - следствие. Интересът е субективната предпоставка по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ, като законът не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той би могъл да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. Целта, която преследва законодателят е да се ограничи възможността за получаване на облага, когато тя е незаконна или следствие от заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице. Съгласно трайната съдебна практика и на ВАС, законът не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно

упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето, заемащо публична длъжност (в този смисъл Решение №6781 от 20.05.2014г. по АД №324/201г. на ВАС). Облагата по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ може да не е настъпила, но трябва да е възможна, т.е. да е свързана с поведението на лицето, по отношение на което е установен конфликт на интереси. Достатъчно е само предположение за допуснато отклонение от принципите безпристрастност и обективност, за да се приеме за налична причинно-следствената връзка между частния интерес и субективното поведение на проверяваното от КПКОНПИ лице.

Конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо висша публична длъжност е упражнило правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов или на свързано с него лице частен интерес, тъй като конфликтът на интереси се обективира не в резултата - придобита облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията.

Като директор на Районна здравноосигурителна каса С. - (С.) Г.А.А.-С. в периода 20.12.2017г. до 16.04.2020г. е лице, заемало публична длъжност по смисъла на чл.3, т.19 от ЗПУКИ (отм.), респ. лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.17, предложение 3 от ЗПКОНПИ. В хода на производството се установи, че Г.А.А.-С. и Б.С.С. са свързани лица, по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), респ. §1, т.15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ. Наличието на свързани лица само по себе си не представлява конфликт на интереси. Свързаността създава риск от такъв в случаите, при които лицето, заемащо публична длъжност упражнява правомощия или изпълнява задължения по служба повлияно от частен интерес.

В резултат на тези й действия е реализирана нематериална облага, изразяваща се в помощ и подкрепа за Б.С., свързано с Г.А.-С., лице, по смисъла на §1, т.15, буква „а“ от ДР на ЗПКОНПИ, да получи увеличение на основната месечна заплата.

Със сключването и подписването на допълнително споразумение №83/26.02.2018г. и допълнително споразумение №253/21.03.2019г., Г.А.-С., е извършила две нарушения на разпоредбата чл.58, изречение 2-ро, предложение първо от ЗПКОНПИ на 26.02.2018г. и 21.03.2019г.

Съответстващ на извършеното нарушение е и размера на наложената глоба на Г.А.А.-С. в размер на 5 000 лева - минималния предвиден размер, доколкото същата е лице, заемало публична длъжност по смисъла на чл.3, т.19 от ЗПУКИ (отм.), респ. лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.17, предложение 3 от ЗПКОНПИ. Правилно е определен и размера на сумата, която се отнема по реда на чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, за което не се спори и са представени съответните изчисления.

Предвид изложеното съдът приема, че жалбата на Г.А.А.-С. срещу процесоно решение е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора и чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, в съответствие с Тълкувателно решение №3 от 13.05.2010г. по т.д. №5/2009г., ВАС, О., и т.11 от Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълкувателно дело №6/2012г.,

ОСГТК на ВКС, задължителни за съдилищата по чл.130, ал.2 от ЗСВ, в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски, определени съгласно чл.24 Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лева.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, от АПК Административен съд София - град, II о., 33-Ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г.А.А.-С., против решение №РС-91-20-063/10.06.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в оспорената му част като неоснователна;

ОСЪЖДА Г.А.А.-С., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: